PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. lapkričio 19 d.*

Sujungtose bylose T-425/07 ir T-426/07

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o., įsteigta Čenstakavoje (Lenkija), atstovaujama advokatės D. Rzążewska,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą O. Montalto ir K. Zajfert,

atsakovę,

dėl dviejų ieškinių, pareikštų dėl 2007 m. rugsėjo 3 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimų (bylos R 1274/2006-4 ir R 1275/2006-4), susijusių su prašymais įregistruoti vaizdinius prekių ženklus „100“ ir „300“ kaip Bendrijos prekių ženklus,

* Proceso kalba: lenkų.

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjos K. Jürimäe ir S. Soldevila Fragoso (pranešėja),

posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

susipažinęs su ieškiniais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje 2007 m. lapkričio 16 d.,

susipažinęs su atsakymais į ieškinius, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje 2008 m. vasario 21 d.,

atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 27 d. Nutartį dėl bylų T-425/07 ir T-426/07 sujungimo, kad būtų bendrai vykdomos rašytinė ir žodinė proceso dalys,

atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 29 d. Nutartį dėl bylų T-425/07 ir T-426/07 sujungimo, kad būtų priimtas galutinis sprendimas,

įvykus 2008 m. lapkričio 26 d. posėdžiui,

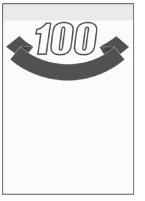
priima šį

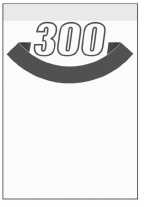
Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2004 m. birželio 15 d. ieškovė *Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o.*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) (pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) dvi paraiškas įregistruoti Bendrijos prekių ženklus.

2 Prekių ženklai, kuriuos buvo prašoma įregistruoti, yra toliau pavaizduoti vaizdiniai žymenys „100“ ir „300“:

3 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma įregistruoti šiuos prekių ženklus, priskiriamos peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 16, 28 ir 41 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka tokį apibūdinimą:

— 16 klasė: „afišos, albumai, bukletai, žurnalai, blankai, spaudiniai, laikraščiai, kalendoriai, kryžiažodžiai, rebusai“;

— 28 klasė: „galvosūkiai, mįslės, dėlionės“;

— 41 klasė „konkursų organizavimas, tekstų publikavimas“.

4 2006 m. balandžio 4 d. raštais ekspertas pranešė ieškovei, kad remiantis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai) žymenų negalima įregistruoti visoms nurodytoms prekėms. Savo 2006 m. gegužės 30 d. atsakymuose ieškovė pakartojo savo poziciją.

5 2006 m. rugpjūčio 9 d. ekspertas, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais, atsisakė įregistruoti žymenis „100“ ir „300“ šioms prekėms:

— 16 klasė: „afišos, bukletai, žurnalai, spaudiniai, laikraščiai“;

— 28 klasė: „galvosūkiai, mįslės, dėlionės“.

Eksperto nuomone, šie žymenys buvo aprašomosios nuorodos, nepaisant panaudotų spalvų ir grafinių elementų.

6 2006 m. rugsėjo 27 d. ieškovė padavė du apeliacinius skundus dėl eksperto sprendimų.

7 2007 m. vasario 22 d. Ketvirtosios apeliacinės tarybos pirmininkas pasiūlė ieškovei remiantis Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnio 2 dalimi (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 37 straipsnio 2 dalis) per dviejų mėnesių terminą pareikšti, kad ji atsisako išimtinės teisės į prašomų įregistruoti prekių ženklų dalimi esančius skaitmenis 100 ir 300. Dviem 2007 m. birželio 15 d. laiškais ieškovė atsisakė padaryti prašomus pareiškimus, nurodydama, kad minėti skaitmenys gali būti įregistruoti. Dėl šios priežasties Apeliacinė taryba dviem 2007 m. rugsėjo 3 d. Sprendimais (toliau – skundžiami sprendimai) atmetė apeliacinius skundus.

Šalių reikalavimai

8 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti skundžiamus sprendimus,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

9 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinius,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

10 Ieškovė pateikia pirminę pastabą dėl skaitmenų tinkamumo registruoti ir nurodo tris esminius savo ieškinių pagrindus. Pirmasis pagrindas paremtas Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnio 2 dalies pažeidimu, antrasis – Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu, o trečiasis – to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

Pirminės pastabos

Šalių argumentai

11 Ieškovė teigia, kad Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 4 straipsnis) įtvirtintas bendrasis principas, pagal kurį skaitmenys gali

būti registruojami kaip prekių ženklai, ir kad nėra jokios priežasties, kodėl skaitmenys negali būti naudojami rinkoje atskirti konkurentų prekes ar paslaugas.

12 VRDT mano, kad šis principas teisingas, bet susijęs tik su abstrakčia skaitmenų galimybe atskirti prekes ir paslaugas rinkoje. Ši abstrakti galimybė yra būtina, tačiau nepakankama registravimo sąlyga, nes žymenys turi taip pat tenkinti Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnyje įtvirtintas sąlygas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

13 Iš Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnio aiškiai matyti, kad skaitmenys gali būti registruojami kaip Bendrijos prekių ženklai.

14 Vis dėlto tam, kad būtų įregistruotas, kiekvienas žymuo turi tenkinti Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnyje įtvirtintas sąlygas, kurios neleidžia registruoti žymenų, vartotojo požiūriu negalinčių atlikti registravimo paraiškoje nurodytų prekių ir paslaugų komercinės kilmės nustatymo funkcijos (2008 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Hartmann prieš VRDT (E)*, T-302/06, nepaskelbta Rinkinyje, 29 ir 30 punktai). Taigi skaitmuo gali būti įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas, tik jei turi skiriamąjį požymį registravimo paraiškoje nurodytų prekių ir paslaugų atžvilgiu ir jei jis nėra paprastas šių prekių ir paslaugų apibūdinimas.

Dėl pirmojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnio 2 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

15 Ieškovė mano, kad reikalavimas pareikšti apie išimtinių teisių į kokį nors prašomų įregistruoti prekių ženklų elementą atsisakymą neturi jokio pagrindo, nes visi šiuos prekių ženklus sudarantys elementai, įskaitant skaitmeninius elementus „100“ ir „300“, turi skiriamąjį požymį. Ji patikslina, kad net jei kuris nors šių elementų neturėtų skiriamojo požymio, jis jį įgytų derinamas su kitais elementais, nes pagal Teisingumo Teismo praktiką prekių ženklo skiriamąjį požymį reikia vertinti atsižvelgiant į šių elementų sukeliamą bendrą įspūdį.

16 Ieškovė taip pat remiasi ankstesne žymenų „100“ ir „200“ registracija, nors jų grafinis pavaizdavimas buvo ne toks ryškus, palyginti su prašomais įregistruoti prekių ženklais, ir tai paskatino ieškovę pasitikėti teise ir ankstesniu VRDT aiškinimu.

17 VRDT prašo atmesti šį ieškinio pagrindą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

18 Jeigu prekių ženkle yra skiriamojo požymio neturintis elementas ir jeigu tokio elemento įtraukimas į prekių ženklą gali sukelti abejonių dėl prekių ženklo apsaugos apimties, pagal Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnio 2 dalį VRDT kaip šio prekių ženklų

registravimo sąlygos gali pareikalauti, kad pareiškėjas pareikštų atsisakąs išimtinės teisės į tokį elementą.

19 Tokių pareiškimų, praktikoje žinomų kaip „disclaimers“, paskirtis yra pabrėžti faktą, kad prekių ženklo savininkui pripažįstama išimtinė teisė netaikoma ženklą sudarantiems elementams, neturintiems skiriamojo požymio. Taip potencialūs pareiškėjai gali sužinoti, kad skiriamojo požymio neturinčius įregistruoto prekių ženklo elementus, dėl kurių padarytas toks pareiškimas, galima laisvai naudoti.

20 Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnio turinys patikslintas 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94, (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 11 taisyklės 2 ir 3 dalyse. Konkrečiai kalbant, Reglamento Nr. 2868/95 11 taisyklės 3 dalyje įtvirtinti VRDT reikalaujamo pareiškimo nepateikimo padariniai. Jei pareiškėjas per nustatytą terminą nepateikia VRDT reikalaujamo pareiškimo, pastaroji turi teisę atmesti visą ar dalį paraiškos.

21 Nagrinėjamu atveju reikia nustatyti, ar Apeliacinė taryba, siekdama taikyti ieškovei Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnio 2 dalyje numatyto pareiškimo nebuvimo padarinius, galėjo pagrįstai manyti, kad, pirma, prašomų įregistruoti prekių ženklų elementai „100“ ir „300“ neturėjo skiriamojo požymio ir, antra, jų įtraukimas į prašomus įregistruoti prekių ženklus galėjo sukelti abejonių dėl šiems suteikiamos apsaugos apimties.

22 Pirma, dėl skiriamojo požymio neturinčių elementų buvimo prašomuose įregistruoti prekių ženkluose patikslintina, kad Apeliacinė taryba iš dalies rėmėsi savo 2006 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimu (byla R 447/2006-4) dėl žodinio prekių ženklo „1000“ registravimo paraiškos (skundžiamų sprendimų 18 punktai). Šiuo klausimu reikia

pastebėti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką sprendimas gali būti pripažintas pakankamai motyvuotu, jeigu jame daroma aiški nuoroda į kitą ieškovui perduotą dokumentą, kaip tai atsitiko nagrinėjamu atveju (žr. 2008 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Reber prieš VRDT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart)*, T-304/06, Rink. p. I-1927, 48 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

23 Savo 2006 m. rugpjūčio 7 d. Sprendime Apeliacinė taryba iš esmės nusprendė, kad skaitmuo 1000 tinka žymėti 16 klasei priskiriamų brošiūrų ir periodinių leidinių turinį. Nagrinėjamoje byloje Apeliacinė taryba pasirėmė šiuo sprendimu siekdama patvirtinti, kad elementai „100“ ir „300“ gali žymėti paraiškoje nurodytų 16 klasei priskiriamų prekių kiekį, turinį ar leidimą. Ji taip pat mano, kad šie elementai gali žymėti įvairias paraiškoje nurodytų 28 klasės prekių sudedamąsias dalis.

24 Net jei Apeliacinė taryba šiuo klausimu nieko nenurodė, darytina išvada, kad šios prekės skirtos plačiajai visuomenei. Kadangi skaitmenys 100 ir 300 suprantami visomis Bendrijos kalbomis, suinteresuotąją visuomenę sudaro paprasti nagrinėjamų prekių vartotojai visoje Europos bendrijoje.

25 Nagrinėjamu atveju skaitmenys 100 ir 300 žymi kiekį ir paprastas vartotojas iš karto nedvejodamas suvoks juos kaip apibūdinančius nagrinėjamų prekių savybes, kaip antai afišų skaičių pakuotėje, leidinio puslapių skaičių ar dėlionės arba mįslės dalių skaičių, nusakantį jų sunkumo laipsnį, t. y. savybes, kurios turi esminę reikšmę sprendžiant dėl pirkinio. Dėl šios priežasties atitinkama visuomenė suvoks šiuos skaitmeninius elementus kaip suteikiančius informaciją apie jais žymimas prekes, o ne kaip nurodančius jų kilmę.

26 Šios išvados negali paneigti ieškovės argumentai, grindžiami Teisingumo Teismo praktika dėl sudėtingų žymenų skiriamojo požymio vertinimo. Iš tikrųjų nagrinėjamu

atveju nereikia vertinti prekių ženklų, sudarytų iš elementų, kurie atskirai nėra skiriamieji, skiriamojo požymio. Reikia įvertinti šių elementų skiriamąjį požymį siekiant išvengti nepagrįsto prekių ženklų suteikiamos išimtinės teisės išplėtimo jiems. Dėl šios priežasties Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnio 2 dalies kontekste prašomų įregistruoti prekių ženklų elementų skiriamąjį požymį reikia vertinti atsižvelgiant ne į šių prekių ženklų sukeliamą bendrą įspūdį, o į juos sudarančius elementus.

27 Antra, kiek tai susiję su abejonėmis dėl apsaugos apimties, Apeliacinė taryba skundžiamų sprendimų 19 punktuose nurodė, kad nebuvo įmanoma nustatyti, koks prašomų įregistruoti prekių ženklų elementas lėmė šių prekių ženklų skiriamąjį požymį, o tai galėjo sukelti abejonių dėl suteikiamos apsaugos apimties. Iš tikrųjų nagrinėjamu atveju prašomų įregistruoti prekių ženklų vaizdiniai elementai, t. y. spalvos, rėmeliai, juostos ir tipografija, yra per daug banalūs, kad darytų lemiamą įtaką vartotojų suvokimui. Tačiau, skaitmenys, kaip vieninteliai žodiniai elementai, gali labiau pritraukti suinteresuotųjų vartotojų dėmesį ir todėl užima dominuojančią vietą prašomų įregistruoti prekių ženklų kuriamame įspūdyje.

28 Nenustatant jokių sąlygų pateiktiems prekių ženklams registruoti gali susidaryti įspūdis, kad išimtinės teisės išplečiamos elementams „100“ ir „300“, užkertant kelią juos panaudoti kituose prekių ženkluose. Dėl šios priežasties Apeliacinė taryba pagrįstai nusprendė, kad šių žymenų įtraukimas į prašomus įregistruoti prekių ženklus galėjo sukelti abejonių dėl jiems suteikiamos apsaugos apimties.

29 Savo 2007 m. birželio 15 d. laiškais ieškovė atsisakė padaryti pareiškimus dėl išimtinių teisių į šiuos elementus atsisakymo, teigdama, jog skaitmenys 100 ir 300 yra tinkami registruoti. Šie laiškai buvo gauti pasibaigus Apeliacinės tarybos pirmininko nustatytam

dviejų mėnesių terminui, o ieškovė, nepaisant per posėdį pateiktų savo teiginių, nesugebėjo įrodyti, kad jai buvo suteiktas papildomas terminas. Kadangi ieškovė nepateikė Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 2868/95 11 taisyklės 2 dalyje numatytų pareiškimų, Apeliacinė taryba pagrįstai atsisakė įregistruoti pateiktus prekių ženklus, remdamasi Reglamento Nr. 2868/95 11 taisyklės 3 dalimi.

30 Šios išvados negali paneigti ieškovės argumentas, grindžiamas aplinkybe, kad žymenys „100“ ir „200“, kurių grafinis pavaizdavimas buvo mažiau ryškus, palyginti su prašomais įregistruoti prekių ženklais, buvo VRDT įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklai 16 ir 28 klasių prekėms. Šiuo klausimu reikia priminti, kad Apeliacinės tarybos sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 40/94, o ne ankstesne VRDT praktika (2004 m. balandžio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Concept prieš VRDT (ECA)*, T-127/02, Rink. p. II-1113, 71 punktas ir 2009 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Euro-Information prieš VRDT (CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE ir CYBERHOME)*, T-211/06, T-213/06, T-245/06, T-155/07 ir T-178/07, nepaskelbta Rinkinyje, 44 punktas). Be to, tiek, kiek šį argumentą reikia suprasti kaip susijusį su vienodo požiūrio principo pažeidimu, iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad minėtu principu galima remtis tik laikantis teisėtumo principo, pagal kurį niekas negali savo naudai remtis kito naudai atliktu neteisėtu veiksmu (2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Streamserve prieš VRDT (STREAMSERVE)*, T-106/00, Rink. p. II-723, 67 punktas ir 2006 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Camper prieš VRDT – JC (BROTHERS by CAMPER)*, T-43/05, nepaskelbta Rinkinyje, 93–95 punktai).

31 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis pagrindas atmestinas.

32 Kadangi Apeliacinė taryba pagrindė skundžiamus sprendimus ne prašomų įregistruoti prekių ženklų skiriamojo požymio nebuvimu ir jų aprašomuoju pobūdžiu, atsižvelgdama į jų sukuriamą bendrą įspūdį, o aplinkybe, kad juose yra elementų, kuriems

taikoma Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnio 2 dalis, antrasis ir trečiasis pagrindai, susiję su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų pažeidimu, yra neveiksmingi.

33 Todėl nagrinėjami ieškiniai visi turi būti atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

34 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinius.

2. Priteisti iš *Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o.* bylinėjimosi išlaidas.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Paskelbta 2009 m. lapkričio 19 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.